

סיפור שקרה באמת:

דרישת שלום לעננים

מאת יסמין להב

היה זה בין האביב לקיץ,
באחד צהריים מושלם.
מזג האוויר היה לא קר ולא חם,
והרוח בדיוק במידה הדרושה,
לא חזקה ולא חלשה.

בשדה הפתוח, שזה עתה נקצר,
התאספו בשמחה ילדי הכפר,
וביד כל אחד, יפה וצבעוני,
עפיפון ארך-זנב, עפיפוני.

ראשונה הגיעה גליה, אחת ושתיים,
העפיפון הסגול שלה כבר בשמים.
עולה ועולה, כל כך זריז הוא וקל,
חיש מהר נשא אחריו
את כל החבל המגולגל.

ואמא אמרה: גליה, זוכרת?
החזיקי חזק את החבל
ולא לשחרר.
אם תעזבי, העפיפון לא יישאר.

סגרה גליה היטב האגרון,
מתחה הצוואר,
הביטה למעלה
לחבל שאינו נגמר,
ובקצהו, העפיפון הסגול שלה,
עף לו בטוח,
נהנה מהרוח השובב,
לא רוצה לנוח.

העפיפון של עמית ורועי
לא היה בר מזל.
אך עלה לאוויר
ומיד בעץ ברוש הוא נתקל.

לא עזרו המשיכות,
לא פעל השכנוע.
מזל שהשניים תאומים,
צמד חמד, וכיאה
הביאו עפיפון נוסף,
צבאי למראה.

נִיר וִירְדֵן הִגִּיעוּ
עִם שְׁנֵי עֲפִיפּוֹנֵי פָסִים,
מִמָּשׁ כְּלִי טִיס זַעִירִים,
דְּמוּיֵי מִטּוֹסִים.
מָה טוֹב שֶׁאִמָּא שִׁלְהֵם
נִחוּשָׁה כְּפִלִּים,
מִזֶּה לָזוֹ הַתְּרוּצָצָה,
עַד שְׁבִאוֹדֵר טָסוֹ הַשְּׁנִיִּים.

יונתן ואמו,
שהגיעו מעט באיחור,
ניגשו מיד למלאכת השיגור.
ניסיון אחד, ניסיון שני,
העפיפון סירב לעוף,
ממש עקשני.

גם צוות האבות
שהתכנס לטכס עצה,
ניסה וניסה,
אף פתרון לא נמצא.
רק עלה,
ומיד בצלילה עמוקה
ירד הסרבן
הישר לקרקע.

ואילו העפיפון של נעמה
נשאר כתעלומה.
גדול, עם אחיזה כפולה,
אין פלא שהוא לא עלה.
כי מרוב שכלולים
נשארו כולם מבולבלים,
ולא הבינו
איך לכל הרוחות והכנפיים
אמור הפיקח לעלות לשמים.

לפתע נשמע קול בכי מוכר:
העפיפון שלי, קוראת גליה,
הוא עף, הוא ברח,
אמא, תפסידו,
הוא רחוק כל כך.

הרגעי, אמרה אמא
לילדה מלאת החשש.
אם לא יחזור,
נבקש מסבא חדש.

אך גליה בוכה ובוכה,
מסביב גדלה ההמולה,
עוד רגע והעפיפון
מעל שמי העיר עפולה.

פרשה אמא רגליים
וכמו פנתר שמזנק
יצאה בריצה
בעקבות המעופף המתרחק.

רצה בשביל,
ואז בשדה התחוח,
רצה ורצה
עם כיוון הרוח.

והנה, ראה זה פלא:
הידית שבקצה החוט נתפסה בקוץ,
ואמא אפילו לא נדרשה לקפוץ.
תפסה הידית,
ונשאה השובב כבן לווייה,
הישר לידיה
של גליה הבוכייה.

תפסה גליה את הידית בגאווה,
והדמעות התחלפו
במבט של אהבה.
ואמא הזכירה שוב, ובהדגשה:
ילדה שלי,
אחזי את העפיפון היטב בבקשה.
ואם, חלילה, ישתחרר ויחמוק,
תמיד נוכל לנופק לו לשלום ולצעוק,
שלום לך עפיפון ארך-זנב עפיפוני,
עוף לך מפה, ומסוד דרישת שלום לעננים.

תודה לכל ילדי בלפוריה והוריהם שהשתתפו
בעפיפוניאדה, לאמהות שצילמו,
ולגליה, שבזכותה אני מעיפה עפיפונים
ומפרידה סיפורים

